

Crítica ▶

L'alegria de llegir

«D'un lloc a l'altre» és un llibre que té moltes virtuts. El futur de **Ramon Farrés és ser un escriptor potent**

H PONÇ PUIGDEVALL
 o va dir Francesc Parcerises quan va fer la presentació del llibre de Ramon Farrés *D'un lloc a l'altre*: «El que impressiona d'aquestes proses de viatge és que l'autor hagi sabut ajuntar a la seva escriptura les lliçons de Josep Pla —les coses vistes i palpables de la realitat— amb les lliçons que preconitza la lectura de Matsuo Basho —la tranquil·litat i l'equilibri de l'esperit, l'afany per concentrar verbalment l'experiència quotidiana. *D'un lloc a l'altre* és un llibre que té moltes virtuts dignes de remarcar. D'una banda, s'ha de celebrar el to de la prosa i el seu ritme, com si Ramon Farrés practiquéss amb prosa la gràcia de la lírica: parla de viatges i ciutats i paisatges, però també explica sentiments, sensacions i estats d'ànim amb una velocitat d'escriptura lleugera i densa alhora. És la capacitat d'endinsar-se cap un territori verbal de primera magnitud, que relaxa i alegra l'operació de llegir. Ramon Farrés sap treballar la llengua, però també sap triar amb intensitat i capacitat literària els forats foscos i els forats feliços de la vida de cada dia. *D'un lloc a l'altre* podria sorprendre qui no hagués llegit els contes editorialment clandestins que va publicar fa uns anys, *Istemundos furibundus*, però qui s'endinsi en aquestes proses podrà dir amb rotunditat que ha descobert un escriptor de debò. Més enllà de la capacitat verbal per condensar i resumir poèticament una realitat dura i variada, Ramon Farrés té també el privilegi de fer que el lector es trobi en una zona d'inseguretat pel que fa a la tradició: no és

«D'UN LLOC A L'ALTRE»

Autor: RAMON FARRÉS

Editorial: GALERADA

Pàgines: 160 / Preu: 14 EUROS

El professor universitari de traducció i poeta Ramon Farrés desbarata en aquest llibre l'ordre cronològic del seu viatge pel món, no pas per oferir als lectors un viatge erràtic sinó perquè considera que les situacions i les persones són més importants que els llocs. En el record, les sensacions, les visions i les esgarriances es barregen en un sol viatge.

gaire fàcil reunir en un volum dues mirades tan diametralment oposades com la del materialisme de Josep Pla amb els aires volàtils dels haikus. La sensació que s'obté és visiblement estranya, com si l'aquí i l'allà estiguessin confessant-se que no són tan distants i oposables, com si l'orient i l'occident fossin una mateixa realitat. No és menys important el fet que tot el llibre estigui configurat a l'altra banda de l'ordre cronològic: el temps que s'imposa en l'organització del llibre no és el de l'ordre temporal, sinó que el que triomfa és l'ordre de la memòria, de les associacions entre els detalls i les anècdotes i les peripècies que marca el destí o l'atzar de cadascú. El futur de Ramon Farrés és ser un escriptor potent.